offentliggjort sine Resultater, rejste Professor *Saxtorph* (Sønnesøn af ovennævnte *M. Saxtorph* d. æ.) og Overlæge *Holmer* til ham for at lære hos ham, og ved deres Hjemkomst indførte de „den Listerske Saarbehandling". *Stadfeldt* havde saaledes rig Lejlighed til at lære denne Metode og Karbolen at kende; men det var der ogsaa mange andre Fødselshjælpere, der havde, og de blev dog i den gamle Opfattelse, at Barselfeberen skyldtes et særligt Smitstof, der mulig var afhængigt af Vejrforholdene, Jordbundens og Bygningernes Beskaffenhed o. l. Det har derfor virkelig noget at betyde, at *Stadfeldt* gjorde sit Forsøg med Karbol og en til de mindste Enkeltheder gennemført omhyggelig Renlighed, og selvfølgelig lykkedes Forsøget, kunne vi nu sige, thi bagefter er vi altid saa kloge!

Det lykkedes *Stadfeldt* ved de Forholdsregler, han traf, at bringe Dødeligheden paa Fødselsstiftelsen ned til en Tiendedel af, hvad den havde været, ja han havde endog den store Glæde at opleve et Aar, 1890, uden et eneste Dødsfald af Barselfeber paa Fødselsstiftelsen.

Saa længe et Folk og en Slægt sætter en Ære i, at Folkemængden stiger, og Slægten ikke uddør, saa længe Mænd føler Faderstolthed, og saa længe Kvinder tror, at Moderkærligheden er den reneste og lykkeligste af alle Følelser, saa længe bør Professor *Stadfeldts* Navn mindes med Tak.

Theodor Begtrup Hansen.

Kun faa Dage efter, at Professor *Stadfeldt* havde lukket sine Øjne, døde en af hans Disciple, Dr. med. Th. B. Hansen. Han havde ligesom sin Lærer baade Evne og Villie til at komme de lidende til Hjælp. For at lette Landets Jordemødre deres Bestræbelser for at vedligeholde og udvide deres Kundskaber, stiftede han „Tidsskrift for Jordemødre", der nu snart er halvvejs inde i sin 7ende Aargang. Naar han viede denne Sag saa stort et Arbejde, var det, fordi der endnu er store Fremskridt at gøre i Jordemoderkunsten, hvilket vil fremgaa af, at til trods for *Stadfeldts* Gave til Menneskeheden: Antiseptik i Fødselshjælpen, er endnu Barselfeber den næsthyppigste Dødsaarsag for Kvinder i Alderen fra 15—45. Vi skylde derfor de Mænd Tak, om hvem vi ved deres Baare kunne sige, at de have bidraget til at forringe Faren for de fødende.

Dr. *Th. B. Hansen* havde fornylig modtaget Udnævnelse til Fængselslæge ved samtlige københavnske Fængsler, men han havde allerede i flere Aar været Læge ved Kvindefængslet paa Christianshavn, og hans ualmindelig elskværdige, rolige og humane Sindelag i Forbindelse med hans Uddannelse paa Sindssygehospitaler gjorde